

и Гл. 5; 20.

о Гл. 4; 8. 2;
52.

п Гл. 22. 15.

4 Иоа. 1; 1, 5.

р Мат. 21; 26.

Лук. 20; 6.

49. 23; 2.

Гл. 5; 26.

с Гл. 5; 7, 8.

т Гл. 12; 42.

у 4 Цар. 19; 15.

ф Псал. 2; 4.

х Мат. 26; 5.

Лук. 22; 2.

25; 4, 8.

ц Лук. 4; 53.

ч Лук. 4; 48.

Иоан. 10; 56.

ш Гл. 2; 25. 5;

48.

щ Ст. 45, 51.

Гл. 9; 27.

45; 46. 44;

5. 49; 8. 26;

26. 28; 51.

Ефес. 6; 19.

з Гл. 2; 45. 5;

42.

и Гл. 5; 6, 46.

ь Ст. 27.

п Гл. 2; 2, 4.

46; 26.

въ име-то Иисусово. А Петръ и Юаннъ от- 49
говоряхъ имъ и рекохъ: "Ако е праведно
прѣдъ Бога да послушамы васъ повече а
не Бога, сждѣте. °Защото пый не можемъ 20
да не говоримъ това °що смы видѣли и
чули. А тѣ пакъ гы заплашихъ, и пусняхъ 21
гы, понеже не намѣрувахъ нищо *причиня*
да гы накажѣтъ, р поради народъ-тѣ; защо-
то всички славяхъ Бога °за това що быде.
Защото чловѣкъ-тѣ надъ когото станъ то- 22
ва чудо на исцѣленіе-то, бѣше повече отъ
четыридесеть годинъ.

И щомъ гы пусняхъ, °дойдохъ при свои- 25
тѣ си, та извѣстихъ *това* що имъ рекохъ
първосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ. А 24
тѣ като чухъ, възвысихъ единодушно гласъ
къмъ Бога, и рекохъ: Владыко, °ты си Богъ,
който си направилъ небе-то и земѣ-тѣ и
море-то, и всичко що е въ тѣхъ. Който си 25
реклъ чрѣзъ уста-та на Давида раба свое-
го: °Защо ся расфучахъ язычници-тѣ, и
народи-тѣ прѣговарятъ суетны вѣща? Прѣд- 26
станяхъ царіе-тѣ земни, и князове-тѣ ся
събрахъ на купъ, противъ Господа, и про-
тивъ Помазанникъ-тѣ неговъ. Защото °наи- 27
стиня ся събрахъ противъ °святый-тѣ твой
отрокъ Иисуса, °когото си помазалъ, Иродъ
и Пилать Понтійскый, съсъ язычници-тѣ и
народъ-тѣ Израилевъ, °Да сторять това кое- 28
то твоя-та рѣка и твоя-та воля е прѣдопрѣ-
дѣлила да бжде. И нынѣ, Господи, погле- 29
дни на тѣхны-тѣ заплашванія, и дай на твои-
тѣ рабы °да говорятъ твое-то слово съсъ вся-
ко дързновеніе, Ты като простирашь рѣкъ- 30
тѣ си на исцѣленіе, °да ставать знаменія
и чудеса °чрѣзъ име-то °на святаго отро-
ка твоего Иисуса. И като ся помолихъ, °по- 31